

dów Powiatowych w: Myśliborzu, Choszczynie, Dębnie i Pyrzycach.

§ 2. Tracą moc:

- 1) § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 marca 1954 r. w sprawie zniesienia Wydziału dla Nieletnich (Sądu dla Nieletnich) w Sądzie Powiatowym dla miasta Gdańska w Gdańsku i utworzenia Wydziału dla Nieletnich (Sądu dla Nieletnich) w Sądzie Powiatowym w Sopocie (Dz. U. z 1954 r. Nr 13, poz. 50) w części dotyczącej Sądów Powiatowych w: Elblągu, Kwidzynie, Mal-

borku, Nowym Dworze Gdańskim, Sztumie, Tczewie oraz dla miasta Gdańska i dla powiatu gdańskiego w Gdańsku;

- 2) § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej Sądów Powiatowych w: Raciborzu, Głubczycach, Koźlu, Prudniku, Myśliborzu, Choszczynie, Dębnie i Pyrzycach.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1956 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

295

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 listopada 1955 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji o prawach politycznych kobiet, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 31 marca 1953 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. IV i art. V Konwencji o prawach politycznych kobiet, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 31 marca 1953 r. (Dz. U. z 1955 r. Nr 16, poz. 86), następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne lub akceptacyjne:

Albania dnia 12 maja 1955 r. z następującymi zastrzeżeniami:

„1. Do artykułu VII: Ludowa Republika Albanii oświadcza, iż nie zgadza się na ostatnie zdanie artykułu VII, i uważa, że skutkiem prawnym zastrzeżenia jest to, iż Konwencja obowiązuje między Państwem zgłaszającym zastrzeżenie a wszelkimi pozostałymi Państwami będącymi stronami Konwencji, z wyjątkiem tylko tej jej części, do której odnosi się zastrzeżenie.

2. Do artykułu IX: Ludowa Republika Albanii nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu IX, który przewiduje, że spory między Układającymi się Stronami co do interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji mają być na żądanie którejkolwiek strony w sporze przedłożone do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, i oświadcza, że dla przedłożenia jakiegokolwiek sporu do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości konieczna jest zgoda wszystkich stron w sporze, w każdym poszczególnym przypadku.”;

Czechosłowacja dnia 6 kwietnia 1955 r. z zastrzeżeniami uczynionymi w chwili podpisywania Konwencji;

Dania dnia 7 lipca 1954 r.

„z zastrzeżeniem do artykułu III Konwencji o tyle, o ile dotyczy on prawa kobiet do zajmowania stanowisk wojskowych lub występowania w charakterze kierowników urzędów poborowych lub udziału w komisjach poborowych.”;

Japonia dnia 13 lipca 1955 r.

Rumunia dnia 6 sierpnia 1954 r. z następującymi zastrzeżeniami:

„Do artykułu VII: Rząd Rumuńskiej Republiki Ludowej oświadcza, iż nie zgadza się na ostatnie zdanie artykułu VII, i uważa, że skutkiem prawnym zastrzeżenia jest to, iż Konwencja obowiązuje między Państwem zgłaszającym zastrzeżenie a wszelkimi pozostałymi Państwami będącymi stronami Konwencji, z wyjątkiem tylko tej jej części, do której odnosi się zastrzeżenie.

Do artykułu IX: Rząd Rumuńskiej Republiki Ludowej nie uważa się za związanego postanowieniami artykułu IX, który przewiduje, że spory między Układającymi się Stronami co do interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji mają być na żądanie którejkolwiek strony w sporze przedłożone do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, i oświadcza, że dla przedłożenia jakiegokolwiek sporu do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości konieczna jest zgoda wszystkich stron w sporze, w każdym poszczególnym przypadku.”;

Węgry dnia 20 stycznia 1955 r. z następującymi zastrzeżeniami:

„Rząd Węgierskiej Republiki Ludowej oświadcza, iż nie zgadza się na ostatnie zdanie artykułu VII, i uważa że skutkiem prawnym zastrzeżenia jest to, iż Konwencja obowiązuje między Państwem zgłaszającym zastrzeżenie a wszystkimi pozostałymi sygnatariuszami Konwencji, z wyjątkiem tylko tej jej części, do której odnosi się zastrzeżenie.

Rząd Węgierskiej Republiki Ludowej nie uważa się za związanego postanowieniami artykułu IX, który przewiduje, że spory między Układającymi się Stronami co do interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji mają być na żądanie którejkolwiek strony w sporze przedłożone do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, i oświadcza, że dla przedłożenia jakiegokolwiek sporu do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości konieczna jest zgoda wszystkich stron w sporze, w każdym poszczególnym przypadku”.

Minister Spraw Zagranicznych: *St. Skrzyszewski*

K O M U N I K A T

w sprawie prenumeraty Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego w 1956 r.

I. Powołując się na pismo ogólne Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1954 r. w sprawie prenumeraty Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego (Monitor Polski Nr A-82, poz. 956) Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów podaje do wiadomości, iż w 1956 r. władzom i instytucjom objętym budżetami centralnym i terenowymi nadal przysługiwać będzie bezpłatna prenumerata Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego na podstawie rozdzielników ministerstw i urzędów centralnych zatwierdzanych przez Urząd Rady Ministrów.

Tryb zgłaszania wniosków o bezpłatną prenumeratę na 1956 r. podany jest w komunikacie opublikowanym w Dzienniku Ustaw nr 36, 37 i 39 oraz w Monitorze Polskim nr 81 i 84 z roku bieżącego.

II. Przedsiębiorstwa i jednostki pozostające na rozrachunku gospodarczym oraz inni abonenci otrzymywać będą w 1956 r. Dziennik Ustaw i Monitor Polski na podstawie opłaconej prenumeraty według następującego cennika:

	Dziennik Ustaw bez załączników	Dziennik Ustaw z załącznikami	Monitor Polski
prenumerata roczna	zł 45.—	zł 60.—	zł 45.—
„ półroczna	„ 27.—	„ 36.—	„ 27.—

W formie załączników do Dziennika Ustaw, opatrzonych odrębną numeracją stron, publikowane są obszerniejsze akty z zakresu stosunków międzynarodowych. Celem uniknięcia kosztów i zbędnego zużycia papieru prenumeratę załączników powinny zgłaszać tylko jednostki, którym załączniki są istotnie potrzebne.

Oплата prenumeraty za okres roczny i za I półrocze 1956 r. powinna nastąpić w czasie możliwie najkrótszym, nie później jednak niż 30 listopada rb.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie. Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.

Wpłaty za prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego należy dokonywać na konto Narodowego Banku Polskiego Oddział VIII Miejski — Warszawa Nr 1532-91-5 — cz. 2, dz. 5, rozdz. 19. Na odcinku wpłaty należy podać dokładny adres wysyłkowy (nazwa i numer urzędu pocztowego, powiat, ulica, nr domu, nr skrytki pocztowej), ilość egzemplarzy Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego i okres prenumeraty.

Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.